

VELKÝ TURNAJ **HÓKEJOVÉ** **BITVY**

SAM LAWRENCEOVÁ & BEN JACKSON

bambóok

bamb**oo**k

VELKÝ TURNAJ
Hokejové
BITVY

SAM LAWRENCEOVÁ & BEN JACKSON

Přeložil Martin Forman

Copyright © 2018 Sam Lawrence & Ben Jackson

Updated Illustrations Copyright © 2024

All rights reserved.

Czech edition © Grada Publishing, a. s., 2026

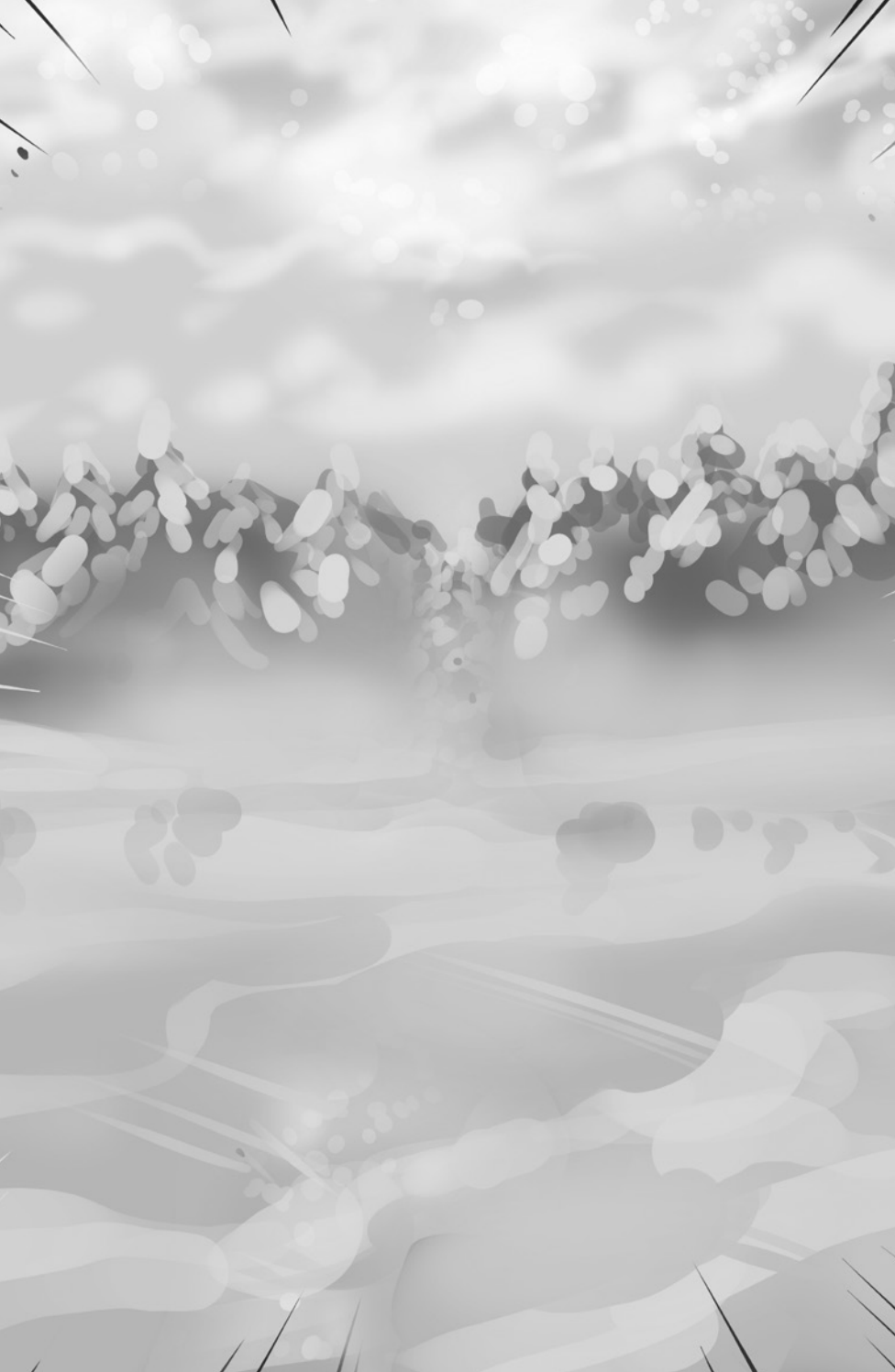
Translation © Martin Forman, 2026

Redakční úprava Tereza Filinová

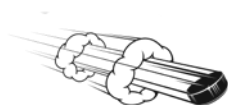
ISBN 978-80-271-6089-1

„Není ani tak důležité, kolik času věnujete tréninku; jde o to, co do toho dáte.“

Eric Lindros

1

„TICHO, PROSÍM!“ ZAVOLAL trenér John na celý autobus. Trénoval tým chlapců, kteří si říkali Bleskové, už několik let a většinu kluků i holek z druhého dakotského týmu znal. „Vím, že jste celí rozjaření z našeho prvního letošního turnaje mimo domácí stadion, ale musíme si ujasnit pár pravidel. Kdo je zná a pomůže mi s tím? Came? Millie?“

1. Žádné pobíhání po autobuse a házení věcí během jízdy.
2. Až trenéři ohlásí večerku, bude v pokojích klid.
3. Po zápase odpočívajte, tak abyste byli připraveni na ten další, ale to neznamená, že se nemůžete bavit.
4. A co je ze všeho nejdůležitější, nezapomeňte, odkud jste, a důstojně reprezentujte dakotské Vichřice a Blesky, ale přitom si to koukejte pěkně užít!

Při vyjmenovávání se Cameron s Millie střídali. Pravidla sice všichni znali nazpaměť, ale někteří mladší hráči s nimi ještě nikdy nevyjeli, takže to pro ně bylo všechno nové. Millie byla kapitánkou dívčího týmu a Cameron zase toho chlapeckého. Když byli mladší, hrávali spolu, ale jak vyrůstali, postupně se rozdělili do klučích a holčích družstev. Zpočátku to přinášelo spoustu rozporů, tím spíš, že byli nejlepšími přáteli. Asi před rokem se to dost vyhrotilo, ale díky jednomu vypjatému zápasu se vše vyjasnilo a teď si byli ještě blíží.

„Díky, vám oběma! Přesně tak. Dejte do toho všechno, ale nezapomeňte, že každý reprezentuje svůj tým.“ Trenér John se na své svěřence zadíval. „A nebojte, Phil teď vašim rodičům ve druhém autobuse dělá úplně stejnou přednášku.“

Při představě, že někdo jejich rodičům říká, jak by se měli chovat, se všechny děti rozesmály.

„Tak jo, užijte si zbytek cesty. Do hotelu přijedeme asi tak za tři až čtyři hodiny.“ Děti mu zatleskaly a zájaly, trenér John se uklonil a pak se usadil zpátky na své sedadlo a povídal si s dalšími dospělými, kteří je doprovázeli.

„Tak jak vám to s Camem klapě?“ zeptala se Mii Violet, když se nahnula dozadu přes sedadlo, aby si

s Miou, která seděla o dvě řady dál, mohla promluvit. Violet hrála u Vichřic na pozici útočnice a chodila s Linkinem z chlapeckého týmu.

„Pst, sedí hned tamhle!“ upozornila ji Mia a začervenala se přitom. K týmu se přidala na začátku sezony a momentálně randila s Cameronem, kapitánem chlapeckého družstva.

„Prosím tě, polovina autobusu to slyšela. Aspoň Cam teda určitě!“ strčel si z ní Linkin a smál se na celé kolo. Linkin většinou patřil k tichým hráčům, což bylo vtipné, protože hrál za Blesky v obraně a jeho rozložitá postava obvykle vzbuzovala představu, že ho bude všude plno. Jenže poslední dobou začal vystrkovat růžky a se svými typickými černými kalhotami a červenou kostkovanou košilí byl vždycky tam, kde se něco dělo.

„Nech toho, Linku! Mia je už teď celá v rozpacích, i bez tvých poznámek. Promiň, Mio. Někdy mi nedochází, že mluvím moc nahlas. Vykašleme se na kluky. Myslíte, že si letos odvezeme pohár? Nechci, aby se opakoval loňský scénář!“

„To ti podepíšu!“ souhlasila Millie. Loni Vichřice ve finále nečekaně smetly statenské Svěťice. Ještě deset minut před koncem vedly Vichřice o pět gólů, jenže Svěťice nejen že skóre vyrovnaly, ale pár vteřin před závěrečnou sirénou daly vítěznou branku.

„Stále tomu nemůžu uvěřit,“ řekla Chloe nakvašeně. I když to nebyla její chyba, jako brankářka za prohru cítila největší zodpovědnost. Ani ten nejlepší gólman nic nezmůže bez podpory spoluhráčů, ale v tomhle výborně se vyvíjejícím zápase se to najednou všechno během deseti minut zvrtilo a to ji pořád ještě štvalo.

„Hoď to za hlavu, Chloe, tenhle rok se to nestane. Budeme stát pevně za tebou. Tentokrát jim nic neprojde,“ uklidňovala ji Millie, naklonila se ke Chloe a objala ji. Nikdo to Chloe nedával za vinu, ale všechny věděly, že každý gól, který prošel do brány, byl pro jejich veselou, svéráznou gólmanku osobní prohrou.

„Už jste v tom hotelu někdo bydlel?“ zeptal se Logan nahlas ze zadní sedačky a jeho otázka téměř okamžitě utnula veškerý hovor v autobuse. Logan byl brankář Blesků a zdálo se, že úspěšně navazuje na zvláštní tradici, že všichni gólmani jsou tak trochu podivíni. Logan byl zároveň Milliin bratranec, a tak měl silnou potřebu kapitánku Vichřic na ledě i mimo něj trochu ochraňovat.

„Logane, ztiš se trochu,“ napomenul ho trenér John z přední části autobusu, teatrálně si promnul čelo a ani se neobtěžoval otočit, aby identifikoval viníka toho hluku. Když byl někdo hlučný, mohli jste vzít jed na to, že